

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/961/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Gfv.VI.30.195/2024/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Litresits András ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában a Budaörsi Járásbíróság 4.G.40.050/2023/7. számú elsőfokú és a Budapesti Környéki Törvényszék 14.Gf.40.066/2023/8. számú másodfokú ítéletére is kiterjedően kérte a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VI.30.195/2024/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panasz az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó (az előzményi per felperese), a lefolytatott közbeszerzési eljárás nyerteseként 2018. február 6-án keretmegállapodást (a továbbiakban: keretmegállapodás) kötött az alperessel. Ennek értelmében kötelezettséget vállalt legfeljebb bruttó 9 520 000 000 forint keretösszeg erejéig a lehívás szerinti összetételű és darabszámú csomagok összeállítására és eljuttatására az elvárt teljesítés kezdőnapját követő 15 napon belül valamennyi teljesítési helyre egy-három havonta az általa összeállított szállítási ütemterv szerint.
- [4] A felek 2019. szeptember 2. napján a keretmegállapodás alapján adásvételi szerződést kötöttek, melyben az alperes 52 835 darab élelmiszer-csomag szállítását rendelte meg tizenöt napos teljesítési határidővel.
- [5] Az indítványozó a szerződéskötést követően 2019 szeptemberében több alkalommal küldött az alperes részére termékváltási kérelmet, és jelezte, hogy két terméktípus esetében hibás szavatosságú termékkel kívánja megkezdeni a teljesítést. Az alperes

egy termék tekintetében elfogadta a termékváltási kérelmet, s felhívta az indítványozót, hogy a rendelkezésére álló 30 000 darab termékkel kezdje meg a teljesítést.

- [6] Az indítványozó a szállítási ütemterv vonatkozásában is egyeztetést kezdeményezett, arra hivatkozással, hogy szeptember 16-án előreláthatólag még nem tudja elkezdni a teljesítést, majd szeptember 17-én közölte az alperessel, hogy szeptember 19-én kezdi meg a teljesítést.
- [7] Az alperes 2019. szeptember 18. napján az indítványozó súlyos szerződésszegésére hivatkozva azonnali hatállyal felmondta a keretmegállapodást, valamint az adásvételi szerződést és felhívta az indítványozót, hogy a felmondás kézhezvételétől számított nyolc napon belül fizessen meg 9 899 846 forint meghiúsulási kötbért.
- [8] Az alperes azonnali hatályú felmondását hat okra alapította. Egyrészt arra, hogy az ütemterv szerinti szállítások elmaradtak, illetve több mint négy órás késedelemmel történtek meg, másrészt hivatkozott a szállítási ütemterv késedelmes megküldésére, amely csupán a lehívás kézhezvételétől számított hetedik munkanapon történt meg. Harmadrészt kifogásolta a bemutatópéldány (mintacsomag) késedelmes benyújtását, ami még 2019. szeptember 16-án sem történt meg, negyedrészt kifogásolta annak vizuális megjelenését, mert a betűméret aránya nem felelt meg a keretmegállapodás és az adásvételi szerződés képi elemek elhelyezésére vonatkozó előírásainak. Ötödrészt arra hivatkozott, hogy a bemutató csomagokban található élelmiszerek közül négy termék szavatossági ideje nem felelt meg a keretmegállapodásban és az adásvételi szerződésben rögzített követelményeknek, azaz a teljesítéskor nem rendelkezett a szavatossági időtartam 60%-val. Végezetül hivatkozott arra, hogy a bemutató csomagban több hibás termék is található.
- [9] Az indítványozó 2019. szeptember 20-án kelt iratában vitatta a felmondás jogszerűségét, a kötbér fizetését megtagadta. Érvélése szerint az alperes nem tett eleget az adásvételi szerződésben foglalt azon kötelezettségének, amely szerint a felmondási jog gyakorlása előtt legalább három munkanapos határidővel köteles írásban felhívni a szerződésszegés megszüntetésére. Állította továbbá, hogy az alperes nem tett eleget az együttműködési kötelezettségének, mert rendkívül rövid határidőt biztosított a szerződés teljesítésére. Vitatta a teljesítési késedelmet is, álláspontja szerint nem volt köteles a szállítás megkezdésére mindaddig, amíg az alperes a végleges ütemtervet egészében nem fogadta el.
- [10] Az indítványozó keresetében annak megállapítását kérte, hogy a felperes részéről a 2018. február 6. napján kelt keretmegállapodás és a 2019. szeptember 2. napján kelt adásvételi szerződés azonnali hatályú felmondása jogellenes volt, a jogviszonyok fennállnak. Hivatkozott a felmondás formai okból való érvénytelenségére is, állítva, hogy a felmondó nyilatkozat nem az arra jogosulttól származik.
- [11] A felmondási okok megalapozatlanságát is állította, ami miatt a felmondás sérti a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 1:4. és 1:5. §-

át. Érvelése szerint az alperes a felmondással a Ptk. 6:62. §-ába ütközően megszegte az együttműködési kötelezettségét. Hivatkozott az alperes közbenso szerződösszegésére (Ptk. 6:150. §), s fenntartotta a 2019. szeptember 20-án kelt iratában foglalt érveit.

- [12] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a felmondást az indítványozó teljesítési késedelmére és hibás teljesítésére alapozta, amely szerződösszegő magatartások az adásvételi szerződés szerinti súlyos szerződösszegésnek minősülnek, s megalapozták az alperesi érdekmúlást is. Előadta, hogy a szoros határidőre figyelemmel nem volt lehetősége az adásvételi szerződés szerinti, a jogkövetkezményre történő figyelmeztetés megküldésére.
- [13] Az első fokon eljáró Budaörsi Járásbíróság 2023. október 25. napján kelt, 4.G.40.050/2023/7. számú ítéletével a keresetet elutasította, mert az volt az álláspontja, hogy az alperes felmondása nem volt jogellenes, a szerződösszegések okaiért az indítványozó felelős. Megállapította, hogy az indítványozó alaki kifogásaival szemben a felmondó nyilatkozat az arra jogosulttól – az alperesi főigazgatótól – származott, az e-mail útján való megküldésére pedig a keretmegállapodás lehetőséget adott. Az ütemtervben szereplő szállítások elmaradása, illetve késedelmé tekintetében megállapította, hogy teljesítés nem történt, mert az alperes még az indítványozó által vállalt teljesítés napja előtt felmondta a szerződést, többek között a szállítási ütemterv késedelmes megküldése miatt, amely az indítványozó érdekkörében felmerülő okként szerződösszegésnek minősül. A szállítási ütemterv elfogadásának hiányával kapcsolatos indítványozói álláspont tekintetében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felek közös megegyezéssel módosították az első lehívást 30 000 csomagra. Az alperes kifejezetten kérte, hogy az indítványozó kezdje meg a szállítást, azonban az mégis elmaradt. Az ítélet indokolása kitért arra is, hogy a keretmegállapodás alapján a szerződés felmondását megelőző felhívás szabályait akkor kell alkalmazni, ha van rá lehetőség. Az elsőfokú bíróság e tekintetben elfogadta az alperesi álláspontot, amely szerint a többszörös szerződösszegésre és arra figyelemmel, hogy a szűk határidők miatt a rászorulókat várták a csomagokat, nem volt lehetőség a szabály alkalmazására.
- [14] A Budapest Környéki Törvényszék 2024. április 25. napján kelt, 14.Gf.40.066/2023/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy az indítványozó és az alperes között létrejött keretmegállapodás és adásvételi szerződés alperes általi 2019. szeptember 17-én kelt azonnali hatályú felmondó jognyilatkozata érvénytelen. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A másodfokú bíróság is megállapította az indítványozó többszörös szerződösszegését (szállítási ütemterv késedelmes megküldése, a felperes által 2019. szeptember 16. és 17. napjára vállalt kiszállítás elmaradása, a mintacsomag bemutatásának késedelmé, a lehívásnak meg nem felelő tartalmú csomag), azonban arra a következtetésre jutott, hogy azok nem alapozták meg az azonnali hatályú felmondást. Az indítványozó nem

volt elzárva attól, hogy a lehívásnak megfelelő terméket a szerződésnek megfelelően leszállítsa, és az alperes oldalán érdekmúlás sem következett be. A másodfokú bíróság értelmezésében nem mellőzhető körülmény, hogy az alperes írásban nem hívta fel az indítványozót a szerződésszegő magatartások megszüntetésére és a szerződésszerű teljesítésre.

- [15] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Az ügy érdemére is kiható jogszabálysértésnek tartotta, hogy a másodfokú bíróság nem vette figyelembe a felek szerződéses szabadságát, és iratellenesen állapította meg, hogy az alperes nem bizonyította az érdekmúlást, ami a felmondás jogellenességének megállapításához vezetett.
- [16] Az indítványozó csatlakozó felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet indokolását kérte megváltoztatni. Értelmezésében a felek közötti szerződésen alapuló lehívások jogilag oszthatatlanok voltak, amelyekre nem volt elfogadott szállítási ütemterv, így nem esett késedelembe (sem a szállításokkal, sem a mintacsomagokkal), az alperes ezen felmondási hivatkozása jogellenes volt.
- [17] A Kúria 2024. november 13. napján kelt, Gfv.VI.30.195/2024/5. számú ítéletével a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Megállapította, hogy a keresetben foglaltak alapján a releváns kérdésben – az alperes által gyakorolt azonnali hatályú felmondás jogszerűsége tekintetében – az elsőfokú bíróság döntött helyesen. Rámutatott, hogy az indítványozó – a felek közötti iratváltással dokumentált – nem szerződésszerű magatartását a jogerős ítélet megállapította ugyan, azonban tévesen nem tekintette azt azonnali hatályú felmondást megalapozó szerződésszegésnek. Kitért arra is, hogy a keretmegállapodás és az adásvételi szerződés szerint súlyos szerződésszegésnek minősül az indítványozó bármely kötelezettségének megszegése, továbbá azonnali hatályú felmondási jogot biztosított a másik fél szerződésszegése esetén. Rögzítette továbbá azt is, hogy a súlyos szerződésszegésként megjelölt bármely magatartás vagy mulasztás az érdekmúlás bekövetkezését önmagában megalapozza. A szerződésszegő fél felszólításával kapcsolatban utalt arra, hogy a keretmegállapodás értelemben nem szükséges a felszólítás akkor, ha a szerződésszegés nem orvosolható vagy ismétlődő. A szerződéses kötelezettségek késedelmét illetően rámutatott, hogy a felszólítás nem alkalmas a szerződésszegés orvosolására mert a további határidő a késedelmet nem megszünteti, hanem növeli. A csomagban elhelyezett termékek szavatosságával, nem megfelelő kiszerezésével kapcsolatos problémát az alperes jelezte, kitért arra is, hogy nem fogadja el a teljesítést, s felhívta az indítványozó figyelmét a szerződésszerű teljesítés feltételeire. A kúriai döntés szerint ez az irat megfelel a keretmegállapodás szerinti írásbeli felszólításnak.
- [18] Az indítványozó csatlakozó felülvizsgálati kérelmében előadottakkal összefüggésben rögzítette, hogy az azonnali hatályú felmondást az alperes több okra alapította,

amelynek csak egyike volt a kiszállítás késedelme, azaz, hogy az indítványozó az általa vállalt és az alperes által elfogadott ütemterv szerinti helyeken még 2019. szeptember 18. napján sem kezdte meg a teljesítést. Az indítványozó többi, megvalósult és a felek közötti szerződésekben súlyos szerződésszegésként meghatározott magatartása (mulasztása) tekintetében a szolgáltatás oszthatatlanságának nem volt relevanciája.

- [19] 2.2. A fenti előzmények után az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog, valamint azzal összefüggésben a B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elve, és a 28. cikk sérelmére hivatkozással kérte a kúriai döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [20] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét az indítványozó elsődlegesen azért állítja, mert értelmezésében a Kúria a tényállást egyoldalúan értelmezte, valamint figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy az alperes a szerződés felmondására irányuló jogát nem az arányosság elvének megfelelően gyakorolta. Kifogásolta a Kúria bizonyíték mérlegelését és indokolását, amelyeket kirívóan egyoldalúnak és iratellenesnek tart.
- [21] Álláspontja szerint a Kúria nem reagált az indítványozó csatlakozó felülvizsgálati kérelmében foglalt érveire, azokat érdemben nem bírálta el. Irat- és szerződésellenesen nem vette figyelembe a szolgáltatások oszthatatlanságára vonatkozó, a szerződő felek kifejezett akaratát tükröző megállapodást, valamint nem vizsgálta, hogy az alperes joggyakorlása sértette-e a joggal való visszaélés tilalmát. Érvelése szerint „a bíróság feladata nem az, hogy megerősítse a rosszhiszemű fél pozícióját, hanem hogy szankcionálja az ilyen magatartást, és védelmet nyújtson a jóhiszemű félnek, aki a szerződés teljesítése során végig együttműködő, tisztességes magatartást tanúsított”.
- [22] Az indítvány utal arra is, hogy a Kúria eltért a szerződés tartalmától azáltal, hogy „az egyes felmondási indokokat nem egymásból következő (függő), hanem egymástól független, így jogszerű felmondási okoknak tekintette”. Ekképp „a felülvizsgálati kérelem korlátain túllépve, önkényesen értelmezte a tényállást, így ellehetetlenítette azt, hogy döntése megalapozott, következetes, méltányos és igazságos legyen”.
- [23] Érvelése szerint a kúriai döntés a jogállamiság részét képező jogbiztonság követelményét is sérti azáltal, hogy nem tesz eleget az előreláthatóság, az ellentmondásmentesség és a kiszámíthatóság követelményének, mert „szembemegy mind a vonatkozó jogszabályokkal, mind az azokra épülő bírói gyakorlattal, illetve a releváns jogtudományi álláspontokkal, amikor figyelmen kívül hagyja azt a körülményt, hogy az alperes a szerződés felmondására irányuló jogát nem az arányosság elvének megfelelően gyakorolta”.
- [24] Az indítványozó az Alaptörvény 28. cikkének sérelméhez kapcsolódó indokolást nem adott elő.

- [25] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [26] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria felülvizsgálati ítéletét 2025. január 21. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2025. március 24. napján, azaz a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvankettedik napon terjesztette elő az elsőfokú bíróság útján. A határidő utolsó napja 2025. március 22. (szombat) munkaszüneti nap volt. Az Ügyrend 28. § (2) bekezdése szerint, ha a határidő utolsó napja munkaszüneti napra esik, a határidő csak az azt követő legközelebbi munkanapon jár le, ezért a panaszt határidőben benyújtottnak kell tekinteni.
- [27] Az indítványozó jogi képviselője szabályszerű meghatalmazást csatolt. Az indítványozó jogosult és érintett is, mert a bírósági eljárásban fél volt, saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [28] Az Abtv. 27. §-a szerint az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon.
- [29] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság követelménynek sérelmére, csak kivételesen (a visszaható hatály tilalma megsértése és a kellő felkészülési idő követelményének sérelme esetén) alapítható alkotmányjogi panasz {lásd például: 3456/2021. (XI. 3.) AB végzés, Indokolás [17]}. Jelen esetben megállapítható, hogy az indítványozó nem ezen esetekkel összefüggésben hívta fel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését – annak sérelmét a jogbiztoság követelményével összefüggésben állította –, ezért ezen indítványelem érdemi elbírálásra nem alkalmas. Hasonlóan nem tartalmaz az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot, ezért nem lehet alkotmányjogi panasz alapja sem az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédszabály {3192/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [30] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának minősülő tartalmat hordoz és megilleti a nem természetes személyeket is {3064/2022. (II. 25.) AB határozat, Indokolás [1], [22]; 3093/2024. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [15]}, az indítvány e körben a törvényi feltételeknek megfelel.

- [31] 3.2. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [32] Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezését és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, illetve a sérelmezett bírói döntést, indokolja annak Alaptörvénybe ütközését, és kifejezetten kéri a megsemmisítését.
- [33] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [34] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A 24. cikk (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; 3216/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [31]}. Az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [35] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint: „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés (a továbbiakban: Abv.), Indokolás [14]}.
- [36] Az Alkotmánybíróság az indokolási kötelezettség sérelmét állító indítványozói okfejtés kapcsán utal töretlen gyakorlatára, amely szerint – a rendes bíróságoktól eltérően – nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy a jogági dogmatikához tartozó kérdésekről, illetve kizárólag törvényértelmezési problémáról

állást foglaljon {3127/2019. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [29]}. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik „a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása» {3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32], [...] 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}” {26/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [21]}. E körben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria az indokolási kötelezettségének eleget tett, a döntés keretében számot adott arról, hogy az alperes által gyakorolt azonnali hatályú felmondás jogszerűsége tekintetében miért tekintette az elsőfokú bíróság döntését helyesnek. Az indítványozó által előadottakkal ellentétben kitért arra is, hogy a csatlakozó felülvizsgálati kérelmében foglalt, a lehívások jogi oszthatatlanságával összefüggő érveit miért nem tartotta megalapozottnak.

- [37] Az Alkotmánybíróság e helyütt is utal következetes gyakorlatára, amely szerint a hatalommegosztás rendszerében a jogszabályok önálló, egyes tényállásokra vonatkoztatott értelmezése a rendes bíróságok feladata (*iura novit curia*) {3120/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [21]}. A többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését – különösen, ha az értelmezés a Kúria határozatában jelenik meg – el kell ismernie (Abv., Indokolás [14]).
- [38] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz valójában nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdéseket feszeget. Az indítványozó a Kúria jogértelmezését, jogalkalmazását vonta kritika alá, tévesnek tartja az ügyében hozott felülvizsgálati ítéletet és az ennek folytán jogerőssé vált elsőfokú ítéletet. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban: „Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [39] 5. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt követelményének, ezért az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 3.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró